Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **8 juni 2022**
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket **19CO23120** Dossiernummer **22N000090** Notitienummer parket

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Kamer 25N

op tegenspraak

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren ref. griffie / OM Mevr

In de zaak van het openbaar ministerie en

1.
geboren te) op
van Marokkaanse nationaliteit
ingeschreven te

in eigen naam,

2.
geboren te op
van Marokkaanse nationaliteit
ingeschreven te

in eigen naam,

en

3.
geboren te op
van Marokkaanse nationaliteit
ingeschreven te

4.
geboren te op
van Marokkaanse nationaliteit
ingeschreven te

3. en 4. in hun hoedanigheid van burgerlijke verantwoordelijke voor hun minderjarige kinderen, met name :

geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

geboren te op

van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

geboren in op
ingeschreven te ,

burgerlijke partijen, allen vertegenwoordigd door meester , advocaat te

tegen:

1. , RRN
geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

52413

beklaagde, bijgestaan door meester , advocaat te , loco meester , advocaat te

2. , RRN
geboren in te
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door meester , advocaat te .

TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Te) van 1 december 2018 tot 22 oktober 2019
door ,

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als -
., volle eigendom van en , elk voor de helft, ingevolge akte van aankoop verleden door notaris dd. 26 augustus 2008 te

verhuren, te huur of ter beschikking stellen, met het oog op bewoning, van woning of woonvorm zonder aan de vereisten en normen te voldoen

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning,
namelijk een woning verhuurd te hebben die ongeschikt is, en omwille van ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's voor de bewoners, ook onbewoonbaar.
(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

Overwegende dat de verdachten tevens gedagvaard worden om zich overeenkomstig artikel 20bis van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, te horen veroordelen tot het herstel van de gebreken van de woning, overeenkomstig de herstelvordering van de wooninspecteur van 2 december 2019.

Overwegende dat de verdachten tevens gedagvaard worden om zich overeenkomstig art. 42, 3° en 43 bis Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 9.900 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, elk ten belope van de helft, berekend als volgt:

verhuurd vanaf 1 december 2018 tot 22 oktober 2019 = 11 maanden x 900 euro per maand = 9.900 euro

in aanwezigheid van .

de wooninspecteur, handelend in naam van Het Vlaamse Gewest, met burelen gevestigd te 3000 Leuven , dirk Boutsgebouw, Diestsevest 6 bus 93

eiser tot herstel, vertegenwoordigd door meester , advocaat te , loco meester , advocaat te

Overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van , op 17 december 2021, ref. :
en

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

ELEMENTEN VAN HET STRAFDOSSIER:

1.

Het dossier heeft betrekking op het onroerend goed gelegen te kadastraal gekend als ., volle eigendom van en , elk voor de helft.

Het betreft een ééngezinswoning in halfopen bebouwing, bestaande uit een gelijkvloers en een eerste verdieping met een zadeldak. Het pand omvat op het gelijkvloers een inkomhal, een toilet, een woonkamer, een keuken, een veranda en een achterliggende garage. Op de eerste verdieping bevinden zich drie slaapkamers en een badkamer.

2.

Op 22 oktober 2019 werd op het adres van voormeld onroerend goed vastgesteld dat zowel het gebouw als de daarin aangetroffen entiteiten niet voldeden aan de minimale kwaliteitsvereisten van de Vlaamse Wooncode. Er zijn gebreken aan het dak, de buitenmuren, de elektriciteit, de gas- of stookinstallatie en de energetische prestaties. Het gebouw heeft een totaal van 45 strafpunten.

Aan de woning bevinden zich gebreken :

- aan het dak of plafonds, in het bijzonder vochtschade en de afwerking
- buitenmuren: vochtschade;
- de ramen en deuren;
- de onderste draagvloer;
- de sanitaire functies;
- de elektriciteit;
- de licht- en luchtkwaliteit;
- de toegankelijkheid;
- nog andere gebreken...

De woning heeft een totaal van 110 strafpunten op het technisch verslag en men stelt dat de woning ongeschikt is en tevens onbewoonbaar omwille van de ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's.

3.

Op 13 januari 2020 heeft de burgemeester het besluit genomen de woning ongeschikt en onbewoonbaar te verklaren waarbij de bewoning zo snel mogelijk en uiterlijk op 15 april 2020 moet worden stopgezet.

4.

Een herstelvordering werd op 2 december 2019 geformuleerd waarbij beoogd wordt dat werken worden

uitgevoerd zodat het pand voldoet aan de vereisten en normen vastgesteld met toepassing van artikel 5.

5.

Beklaagden hebben in de periode daarna werken uitgevoerd doch evenwel vergunningsplichtige werken zonder vergunning, waarna de werken werden stilgelegd. De oorspronkelijke herstelvordering werd geactualiseerd naar aanleiding van de nieuwe wetgeving.

BEOORDELING VAN DE STRAFVORDERING

1.

Artikel 5 onder de vorige wetgeving van de Vlaamse Wooncode bepaalde de elementaire vereisten van veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit waaraan een voor bewoning ter beschikking gestelde woning moet voldoen. In de nieuwe wetgeving worden de gebreken aan de woonkwaliteit omschreven onder art. 3 1 VCW (Vlaamse Codex Wonen 2021).

Dit artikel stelt :

§1. Elke woning moet op de volgende vlakken voldoen aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten, die door de Vlaamse Regering nader bepaald worden:

1° de oppervlakte van de woongedeelten, rekening houdend met het type van woning en de functie van het woongedeelte;

2° de sanitaire voorzieningen, vooral de aanwezigheid van een goed functionerend toilet in of aansluitend bij de woning en een wasgelegenheid met stromend water, beide aangesloten op een afvoerkanaal zonder geurhinder;

3° de winddichtheid, de thermische isolatie en de verwarmingsmogelijkheden, vooral de aanwezigheid van voldoende veilige verwarmingsmiddelen om de woongedeelten met een woonfunctie tot een normale temperatuur te kunnen verwarmen en, indien nodig, te kunnen koelen tegen redelijke energiekosten of de mogelijkheid om die middelen op een veilige manier aan te sluiten;

4° de ventilatie-, verluchtings- en verlichtingsmogelijkheden, waarbij de verlichtingsmogelijkheid van de woongedeelten wordt vastgesteld in relatie tot de functie, de ligging en de vloeroppervlakte ervan, en de ventilatie- en verluchtingsmogelijkheid in relatie tot de functie en de ligging van het woongedeelte en tot de aanwezigheid van kook-, verwarmings- of warmwaterinstallaties die verbrandingsgassen produceren;

5° de aanwezigheid van voldoende en veilige elektrische installaties voor de verlichting van de

woning en voor het veilige gebruik van elektrische apparaten;

6° de gasinstallaties, waarbij zowel de toestellen als de plaatsing en de aansluiting ervan de nodige veiligheidsgaranties bieden;

7° de stabiliteit en de bouwfysica met betrekking tot de fundering, de daken, de buiten-en binnenmuren, de draagvloeren en het timmerwerk;

8° de toegankelijkheid en het respect voor de persoonlijke levenssfeer;

9° de minimale energetische prestaties;

10° de aanwezigheid van drinkbaar water.

Elke woning moet voldoen aan de vereisten van brandveiligheid, met inbegrip van de specifieke en aanvullende veiligheidsnormen die de Vlaamse Regering vaststelt. Een woning moet uitgerust zijn met één of meer rookmelders geplaatst op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering of moet beschikken over een branddetectiesysteem dat gekeurd en gecertificeerd is door een daartoe erkend organisme.

Bij de nadere bepaling van de vereisten, vermeld in het eerste lid, en de vaststelling van de specifieke en aanvullende veiligheidsnormen, vermeld in het tweede lid, hanteert de Vlaamse Regering een of meer lijsten van mogelijke gebreken die onderverdeeld zijn in de volgende drie categorieën:

Er worden in datzelfde artikel drie categorieen van gebreken ingevoerd:

1° gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beinvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;

2° gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;

3° gebreken van categorie III: ernstige gebreken die mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.

De omvang van de woning moet minstens beantwoorden aan de woningbezetting. De Vlaamse Regering stelt de normen voor de vereiste minimale omvang van de woning vast in relatie tot de gezinssamenstelling.

2.

Aan beklaagden wordt verweten om als verhuurder, onderverhuurder of persoon die een woning ter beschikking stelt, woonentiteiten te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld voor bewoning die niet voldeden aan de kwaliteitsvereisten van het artikel 5 van de Wooncode. De inbreuken waren strafbaar krachtens artikel 20 §1 van de Wooncode, thans onder artikel 3.34 VCW

Onder de vorige wetgeving was elke minste overschrijding van de kwaliteitsnormen van de Wooncode strafbaar waarbij het volstaat dat gehandeld werd uit nalatigheid, onachtzaamheid of een gebrek aan voorzorg.

Quasi alle gebreken die vóór 2021 relevant werden geacht bij de beoordeling van de woonkwaliteit zijn dat nog steeds na 1 januari 2021. Dit geldt voor alle gebreken die werden vastgesteld in deze zaak. In deze zijn er gebreken van de categorie II en III. De vastgestelde gebreken blijven strafbaar onder de nieuwe wetgeving.

Zoals de wooninspecteur in besluiten aanhaalt is de nieuwe strafwet milder dan de oude doordat de ondergrens van de toegelaten gebreken naar omhoog gaat. Het criterium is conformiteit van de woning. In de huidige wetgeving mogen er geen gebreken van categorie II of III overblijven. Elk gebrek, ook deze in categorie I, kan hier leiden tot strafbaarheid; een combinatie van méér dan 6 gebreken onder categorie I leidt tot een gebrek van categorie II.

3.

Beklaagden stellen dat het pand ten tijde van de huuraanvang op 1 december 2018 zich in goede staat bevond.

Deze argumentatie kan niet weerhouden worden, gelet op de vele structurele, bouwkundige gebreken en gebreken die ontstaan door langdurige aantasting en slijtage. Bijvoorbeeld houtrot aan het dakgebinte van de garage, lekkage van de dakgoten op meerdere plaatsen, ontbrekende dakpannen, elektrische bedrading die niet voldoende is beveiligd, de schouw van de verwarmingsketel komt te laag ten opzichte van de andere woningen, de elektrische installatie is niet uitgerust met een differentieelschakelaar, aantasting van het plafond door insijpelend vocht, schimmelvorming, toilet met een vrije hoogte van maar 1,8 meter, geen rechtstreekse toevoer van buitenlucht voor de verwarmingsketel (risico op CO vergiftiging), roestvorming op de radiatoren, geen branddetectiesystemen...

Het gaat met andere woorden om gebreken en tekortkomingen die van bij aanvang en gedurende de gehele looptijd van de huurovereenkomsten aanwezig waren.

Bovendien kunnen dergelijke gebreken - gelet op hun oorzaak in de structuur - niet verweten worden aan de huurders of een slecht beheer vanwege hen. Zelfs al zouden de huurders in gebreke zijn gebleven hun huurdersverplichtingen na te leven, dan nog pleit dat de eigenaar niet vrij. Die heeft immers een permanente controle- en toezichtsplicht en moet ervoor zorgen dat de huurders meewerken aan het

behouden van de essentiële woonvereisten. Er is evenwel geen enkel teken dat een dergelijke controle werd uitgevoerd of dat de huurders daadwerkelijk ernstige tekortkomingen hebben begaan: er zijn geen ingebrekestellingen, procedures tot uitzetting, vorderingen tot schadevergoedingen, plaatsbeschrijvingen, ... Beklaagden bewijzen hun beweringen aldus niet.

4.

De tenlastelegging is bewezen ten aanzien van beklaagden op grond van de vaststellingen van de verbalisanten, opgetekend in het proces-verbaal van 22 oktober 2019. Dit proces-verbaal heeft een bijzondere bewijswaarde. Beklaagden stelden een woning ter beschikking dewelke ernstige gebreken vertoonde en niet conform is.

Dit resulteerde trouwens in een besluit van 13 januari 2020 waarbij de burgemeester de woning ongeschikt en onbewoonbaar heeft bevonden.

STRAFTOEMETING

1.

Het openbaar ministerie vordert voor eerste beklaagde een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 500 euro, voor tweede beklaagde een geldboete van 500 euro. De geldboetes moeten worden vermenigvuldigd met de opdeciemes (maal 8).

2.

Inzake de straftoemeting houdt de rechtbank onder andere rekening met de ernst van de feiten, de persoonlijke levensomstandigheden, de leeftijd en het strafrechtelijk verleden van de beklaagde, evenals met de context waarin de feiten werden gepleegd.

De straf moet ertoe leiden dat beklaagden zich bezinnen en tot betere inzichten komen, en moet een afschrikwekkend effect hebben ten opzichte van andere potentiële daders.

3.

De feiten zijn ernstig. Het ter beschikking stellen van onaangepaste en/of onbewoonbare woningen kan leiden tot ziekte en ongevallen, en brengt dus de veiligheid en gezondheid van de bewoners in gevaar. Beklaagden hadden geen enkele aandacht voor de goede leef- en woonkwaliteit van derden en handelden enkel met het inzicht zichzelf financieel te bevoordeligen op de rug van zwakkeren in de maatschappij. Een gevangenisstraf is evenwel niet gepast in deze zaak. Uit de elementen van het strafdossier blijkt dat beklaagden het pand wel degelijk wensen aan te pakken, gelet op de bestaande verbouwingen. Zo hebben ze een vergunning aangevraagd en verkregen. De uit te voeren werken zijn ingrijpend.

4.

Beklaagden verkeren onder de voorwaarden om te kunnen genieten van een gedeeltelijk uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf, en dit wordt gelet op hun intenties om het pand aan te pakken toegekend, als hierna bepaald. Het gedeeltelijk uitstel wordt opgelegd opdat beklaagden zich in de toekomst zouden onthouden van dergelijke praktijken.

5.

Het openbaar ministerie vordert tevens schriftelijk ten aanzien van beklaagden van een bedrag van 9.900 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, elk ten belope van de helft, berekend als volgt:

verhuurd vanaf 1 december 2018 tot 22 oktober 2019 = 11 maanden x 900 euro per maand = 9.900 euro

Beklaagden hebben een pand verhuurd dewelke niet conform was met de woonvereisten. Het pand werd zelfs onbewoonbaar geacht. De illegale vermogensvoordelen moeten bij equivalent worden verbeurdverklaard.

Een bedrag van 1000 EUR moet van deze verbeurdverklaring moet worden toegewezen aan de burgerlijke partijen.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING

1.

De herstelvordering wordt in besluiten geactualiseerd conform de huidige wetgeving.

Het artikel 3.43. VCW stelt dat naast de straf de rechtbank de overtreder **kan** bevelen om werken uit te voeren om de woning of het pand dat het gebouw met de aanwezige woningen omvat, conform te maken en om de overbewoning te beëindigen. Als de rechtbank vaststelt dat de woning niet in aanmerking komt voor werkzaamheden, of dat het gaat om een goed als vermeld in artikel 3.35, beveelt ze de overtreder om er een andere bestemming aan te geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of om de woning of het goed te slopen, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen. Dat gebeurt ambtshalve of op vordering van de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de woning, het pand of het goed ligt

2

De herstelvordering wordt geformuleerd als volgt:

Dat de *beklaagden werken moeten uitvoeren om de conformiteit in de zin van artikel 1.3§1, 8° van de VCW van het pand, zijnde het gebouw met de aanwezige woonentiteiten gelegen te , kadastraal gekend als , te herstellen en eventuele overbewoning te beëindigen.*

3.

Beklaagden leggen foto's neer betrekkelijk de actuele toestand van het pand. Er zou een vergunning zijn aangevraagd op 16 januari 2022. Uit de voorgelegde foto's blijkt dat de actuele toestand van het pand volledig verschillend is dan deze ten tijde van de vaststellingen. Er zijn twee dakkapellen geplaatst, de ramen aan de achterkant zijn verwijderd en wachten op nieuwe ramen, de achterste veranda is uitgebroken. Het pand is een bouwwerf en kan in die toestand gewoonweg niet verhuurd of bewoond worden.

Het opleggen van een herstelmaatregel is thans niet meer zinvol en zou thans kennelijk onredelijk zijn gelet op de gewijzigde situatie.

DE BURGERLIJKE VORDERING

1.

De huurders de heer en mevrouw stellen zich burgerlijke partij zowel in eigen naam als in hun hoedanigheid van burgerlijke verantwoordelijke voor hun minderjarige kinderen. Ze stellen zich burgerlijke partij voor som van 10.800 EUR, alsook tot een provisionele materiële schadevergoeding van 1 EUR, alsook een morele schadevergoeding van 4.650 EUR, en een rechtsplegingsvergoeding van 1.430 EUR.

De burgerlijke partijen kunnen een vergoeding bekomen voor de schade die ze hebben gelende tengevolge van het bewezen verklaarde misdrijf. Er moet een schade worden aangetoond, en er moet een oorzakelijk verband bestaan met de fout.

2.

De burgerlijke partijen hebben in de burgerlijke procedure voor het Vredegerecht een tegeneis geformuleerd. De Vrederechter heeft geoordeeld dat de burgerlijke partijen geen aanspraak konden maken op enige terugbetaling of vergoeding als gevolg van de huurovereenkomst dd. 21.11.2018. Er werd een akkoord gesloten tussen beklaagden en de burgerlijke partijen en dit akkoord werd geakteerd door de Vrederechter.

Bovendien, de burgerlijke partijen zijn pas vertrokken 7 maand na het einde van de huur. De burgerlijke partijen hebben hiervoor nooit enige huur of bezetting ter bede betaald. Beklaagden hebben zelf de kosten van de nutsvoorzieningen moeten betalen. Beklaagden hebben 12 maanden betaald en zijn 19 maanden in het pand gebleven De kosten van nutsvoorzieningen werden gedragen door beklaagden. De burgerlijke partij slagen er niet in om hun materiële schade te bewijzen. Er werd reeds een akkoord gesloten met de

beklaagden.

De eis moet worden afgewezen.

De burgerlijke partijen slagen er ook niet in enige lichamelijke schade aan te tonen Het is niet dat er een verhoogd risico bestaat inzake veiligheid en gezondheid dat daarom er werkelijk schade is. Dit moet nog worden aangetoond, de burgerlijke partijen falen in de bewijslast.

Er kan evenwel een morele schadevergoeding worden toegekend aan beklaagden naar alle redelijkheid van 1.000 EUR. De burgerlijke partijen worden geconfronteerd met een woning waarin tal van gebreken opgelijst staan, en zelfs een gevaar zouden kunnen betekenen voor de gezondheid. Ze bewoonden het pand met hun 6 kinderen en ongetwijfeld hebben ze door die situatie slapeloze nachten gehad.

Een rechtsplegingsvergoeding van 560 EUR kan worden toegekend.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;
art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode nu, art. 3,34 VCW;
art. 1, 2, 3, 25, 38, 39, 40, 41, 42, 43bis, 44, 45, 50, 66, 100 strafwetboek
art. 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie,
art. 3 en 4 V.T.Sv
art. 3 en 84 van de Hypotheekwet,

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van , **de wooninspecteur,**
; : ; ; ;
, ;

Op strafgebied

<u>Ten aanzien van</u>

Veroordeelt voor de tenlastelegging :

tot een **geldboete** van **16000,00 EUR,** zijnde **2000,00 EUR** verhoogd met 70 opdeciemen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf

van 2 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 12000,00 EUR, zijnde 1500,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 586,70 EUR

Ten aanzien van

Veroordeelt voor de tenlastelegging :

tot een **geldboete** van **16000,00 EUR,** zijnde **2000,00 EUR** verhoogd met 70 opdeciemen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 12000,00 EUR, zijnde 1500,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 586,70 EUR

Verklaart verbeurd in hoofde van de de beklaagden en een bedrag van 9.900 EUR

Wijst een deel van dit bedrag, zijnde 1.000 EUR, toe aan de burgerlijke partijen er

en dit ten belope van het bedrag dat hun wordt toegekend uit hoofde van de burgerlijke vordering.

Wat betreft de herstelvordering:

Verklaart de herstelvordering van de Wooninspecteur van het Vlaamse Gewest ontvankelijk,

Wijst de herstelvordering van de Wooninspecteur af als kennelijk onredelijk;

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Wat betreft de burgerlijke vorderingen

Veroordeelt de beklaagden mevrouw en de heer om te betalen aan de burgerlijke partijen de heer en mevrouw in eigen naam en qq hun minderjarige kinderen de som van 1.000 EUR uit hoofde van een morele schadevergoeding te vermeerderen met de interesten van de datum van het vonnis tot op de dag van de integrale betaling.

Veroordeelt de beklaagden mevrouw en de heer om te betalen aan burgerlijke partijen de heer en mevrouw in eigen naam als qq hun minderjarige kinderen de som van 560 EUR als rechtsplegingsvergoeding.

Wijst het overige af.

Publicatie

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding vermeld zal worden op de wijze bepaald in de VCW en de Hypotheekwet, op kosten van de beklaagden **en**

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 8 juni 2022 door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, kamer 25N:

- , rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,

met bijstand van griffier